

wyciąg z rejestru przedsiębiorstw państwowych dotyczący przedsiębiorstwa górniczego uprawnionego do wydobywania kopaliny w granicach obszaru górniczego. Ponadto w zbiorze dokumentów przechowywane są całą korespondencją związaną z czynnościami rejestrowymi.

§ 29. 1. Księga rejestrowa powinna mieć trwałą oprawę. Kolejne tomy księgi rejestrowej oznacza się liczbami rzymskimi. Stronice poszczególnych tomów powinny być kolejno numerowane, a ilość stronice każdego tomu poświadczona na ostatniej stronie.

2. Dla zbioru dokumentów każdego obszaru górniczego zakłada się oddzielną teczkę.

§ 30. 1. Dla obszarów górniczych utworzonych dla tej samej kopaliny zakłada się osobne tomy księgi rejestrowej.

2. Obszar górniczy utworzony dla kilku kopalin wydobywanych z jednego złoża (§ 19 ust. 2) wpisuje się do tego tomu księgi rejestrowej, który jest przewidziany dla kopaliny głównej ze względu na eksploatację, czyniąc odpowiednie wzmianki w tomach założonych dla innych kopalin.

§ 31. 1. Przedsiębiorstwo górnicze uprawnione do wydobywania kopaliny w granicach obszaru górniczego obowiązane jest zawiadamiać Wyższy Urząd Górniczy o zmianach danych dotyczących oznaczenia przedsiębiorstwa górniczego, wpisanych do księgi rejestrowej, składając równocześnie wniosek o dokonanie wpisu nowych danych. Wniosek powinien być zgłoszony w terminie 30 dni od daty zmiany.

2. Przedsiębiorstwo górnicze uprawnione do wydobywania kopaliny w granicach obszaru górniczego i jednostki nadrzędne nad tym przedsiębiorstwem obowiązane są na żądanie Wyższego Urzędu Górniczego udzielać wszelkich informacji oraz umożliwiać przejrzenie dokumentów potrzebnych do prowadzenia rejestru obszarów górniczych, z zachowaniem przepisów o tajemnicy państwowej i służbowej.

§ 32. Wyższy Urząd Górniczy wydaje osobie, która udowodni swój interes prawny, na jej pisemne żądanie poświadczony wyciągi lub odpisy z rejestru obszarów górniczych albo stwierdza istnienie poszczególnych wpisów lub danych.

§ 33. Minister Górnictwa wyda szczegółową instrukcję dotyczącą biurowości i prowadzenia akt oraz wydawania zaświadczeń, wyciągów i odpisów w sprawach rejestru obszarów górniczych.

IV. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 34. 1. Wnioski o utworzenie obszarów górniczych dla złóż kopalin, eksploatowanych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, powinny być zgłoszone w terminie do dnia 1 grudnia 1954 r.

2. W przypadkach przewidzianych w art. 144 prawa górniczego wnioski o utworzenie obszarów górniczych powinny być zgłoszone w terminie 6 miesięcy od daty zezwolenia na wydobywanie kopaliny, udzielonego na podstawie art. 5 tego prawa.

§ 35. W terminie określonym w § 34 ust. 1 Minister Górnictwa utworzy obszary górnicze dla złóż kopaliny, eksploatowanych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przez podległe mu przedsiębiorstwa górnicze.

§ 36. Przy tworzeniu obszarów górniczych w przypadkach określonych w §§ 34 i 35 przepisu § 18 nie stosuje się.

§ 37. Obszary górnicze utworzone stosownie do przepisów §§ 34 i 35 wpisane zostaną do rejestru obszarów górniczych najpóźniej do dnia 1 czerwca 1955 r.

§ 38. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Górnictwa i właściwym ministrom.

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

53

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 20 marca 1954 r.

w sprawie norm wynagrodzenia za świadczenia z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie.

Na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 12 września 1947 r. o pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie (Dz. U. z 1947 r. Nr 59, poz. 320 i z 1950 r. Nr 13, poz. 125 oraz z 1952 r. Nr 1, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące normy wynagrodzenia za świadczenia z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie:

A. Za wykonane prace:

1) orka: podorywka	od 1 ha	65 — 80 zł
orka normalna	" "	120 — 175 "
2) bronowanie	" "	15 — 25 "
3) sprzężowanie	" "	35 — 55 "
4) koszenie kosiarką	" "	40 — 55 "
5) koszenie żniwiarką	" "	55 — 80 "
6) kopanie kopaczką	" "	75 — 110 "
7) siew siewnikiem rzędowym	" "	20 — 35 "

B. Za oddanie do użytku na 1 dzień pracy:

1) konia z uprzężą i obsługą (1 człowiek)	50 — 70 zł
2) dwóch koni z uprzężą i obsługą (1 człowiek)	75 — 100 "
3) 1 wozu ogumionego	15 — 20 "
4) 1 wozu na obręczach	12 — 15 "
5) 1 pługa jednoskibowego	5 — 7 "
6) 1 pługa dwuskibowego	8 — 10 "
7) 1 brony lekkiej dwupolowej	3 — 5 "
8) 1 brony ciężkiej	3 — 5 "
9) 1 sprzężówki	10 — 12 "
10) 1 kultywatora	10 — 12 "
11) 1 kosiarki	40 — 50 "
12) 1 żniwiarki	50 — 60 "
13) 1 snopowiązałki	70 — 80 "
14) 1 kopaczki	25 — 30 "
15) 1 wialni	10 — 12 "
16) 1 siewnika	18 — 20 "

C. Za wykonanie omlotów:

- 1) młocarnią z przyrządami czyszczącymi i napędem, łącznie z obsługą (jeden robotnik) 8 — 11 zł za 1 q wymłóconego zboża;
- 2) kompletem młocarni z napędem łącznie z obsługą (jeden robotnik) 7 — 10 zł za 1 q wymłóconego zboża;
- 3) za oddanie do użytku samej młocarni łącznie z obsługą (jeden robotnik) 3 — 5 zł za 1 q wymłóconego zboża.

§ 2. Prezydya powiatowych rad narodowych ustalają na wniosek prezydiów gminnych rad narodowych wyso-

kość opłat za świadczenia z tytułu pomocy sąsiedzkiej w granicach norm określonych w § 1 w zależności od miejscowych warunków ekonomiczno-rolniczych.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19 października 1950 r. w sprawie norm wynagrodzenia z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie oraz uiszczenia w gotówce równowartości opłat, oznaczonych w zbożu (Dz. U. Nr 51, poz. 475).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *E. Pszczółkowski*

54

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 6 marca 1954 r.

o uprawnieniach emerytalnych b. Pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego i Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 1 marca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o ubezpieczeniach społecznych (Dz. U. Nr 18, poz. 109), art. 12 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o wyrobie i przerobie spirytusu (Dz. U. Nr 34, poz. 143) i art. 11 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy b. Państwowego Monopolu Spirytusowego i b. Polskiego Monopolu Tytoniowego, których uprawnienia emerytalne regulowało dotychczas rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego”, „Państwowego Monopolu Spirytusowego”, „Polskiego Monopolu Solnego” i „Polskiego Monopolu Loteryjnego” (Dz. U. Nr 31, poz. 228 z późniejszymi zmianami), objęci zostają obowiązkiem ubezpieczenia emerytalnego w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, przy czym okresy wysługi emerytalnej osiągnięte na zasadzie tego rozporządzenia zalicza się do okresów powszechnego ubezpieczenia emerytalnego.

2. Pracownicy określeni w ust. 1, którzy w dniu 7 lipca 1953 r. posiadali 15-letnią wysługę emerytalną, osiągniętą na zasadach rozporządzenia wymienionego w ust. 1, otrzymywać będą świadczenia emerytalne na zasadach ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodo-

wych wojskowych (Dz. U. z 1934 r. Nr 20, poz. 160 z późniejszymi zmianami). Realizacja tych świadczeń nastąpi z chwilą rozwiązania stosunku pracy przez zakład pracy, który przejął czynności danego monopolu. Okresy pracy od dnia 7 lipca 1953 r. do dnia rozwiązania stosunku pracy zalicza się do wysługi emerytalnej.

§ 2. Świadczenia emerytalne, przyznane na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego”, „Państwowego Monopolu Spirytusowego”, „Polskiego Monopolu Solnego” i „Polskiego Monopolu Loteryjnego” (Dz. U. Nr 31, poz. 228 z późniejszymi zmianami) b. pracownikom Państwowego Monopolu Spirytusowego i Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz pozostałym po nich członkom rodziny, wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Świadczenia te wypłacane są na zasadach ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. z 1934 r. Nr 20, poz. 160 z późniejszymi zmianami), przy czym wysługa emerytalna i podstawa wymiaru emerytury nie ulegają zmianie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

w z. *L. Chajna*

55

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 kwietnia 1954 r.

w sprawie ratyfikacji przez Kubę konwencji (nr 77) dotyczącej lekarskiego badania zdatności do zatrudnienia w przemyśle dzieci i młodocianych, przyjętej w Montrealu dnia 9 października 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 12 konwencji (nr 77) dotyczącej lekarskiego badania zdatności do zatrudnienia w przemyśle dzieci i młodocianych, przyjętej w Montrealu dnia 9 października

1946 r. (Dz. U. z 1948 r. Nr 46, poz. 338), została zarejestrowana dnia 13 stycznia 1954 r. ratyfikacja przez Kubę powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*